

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Cob/253/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114207023
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3114207023.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu JUDr. Ivica Čelkovej a Mgr. Ivany Šlesarovej v právnej veci žalobcu: JUDr. Erik Bilský, so sídlom kancelárie Pekárska 11, Trnava, správca konkurznej podstaty úpadcu AUTO - AZ s.r.o. so sídlom Pekárska 11, 917 01 Trnava, IČO: 35 797 541, proti žalovanému: UNILEASING s. r. o. so sídlom Bezručova 1191/3, 911 01 Trenčín, IČO: 43 869 190, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Danica Birošová, s.r.o. so sídlom Piaristická 46/276, 911 40 Trenčín, IČO: 36 837 857, v spore o určenie neplatnosti predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 26. mája 2015, č. k. 40Cb/23/2014-181, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Odvolací súd **p r i z n á v a** žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom vydaným za platnosti a účinnosti O.s.p. súd prvej inštancie žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému náhradu trov konania, ktoré pozostávajú z náhrady trov právneho zastúpenia v sume 262,51 Eur, k rukám právneho zástupcu žalovaného do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. V odôvodnení uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že predčasné ukončenie výpoved' leasingovej zmluvy č. XXXXXX uzavretej medzi stranami sporu dňa 26.04.2013 je neplatné. Naliehavý právny záujem žalobca odôvodnil tým, že bez takéhoto určenia by práva žalobcu z leasingovej zmluvy (najmä právo na užívanie predmetu leasingu, ako aj právo na nadobudnutie vlastníctva k predmetu leasingu po skončení dohodnutej doby leasingovej zmluvy) boli ohrozené. Z vykonaného dokazovania súd prvej inštancie zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 26.04.2013 leasingovú zmluvu č. XXXXXX. Žalovaný listom zo dňa 27.02.2014 predčasne ukončil, resp. vypovedal predmetnú leasingovú zmluvu z dôvodu neuhradenia leasingových splátok č. 07 až č. 10. Žalovaný do reštrukturalizácie žalobcu svoju pohľadávku vyplývajúcu z leasingovej zmluvy č. XXXXXX neprihlásil. V konaní pred Okresným súdom Trnava sp. zn. 36Cb/121/2014 sa žalovaný v postavení žalobcu domáha voči žalobcovi a spol. v postavení žalovaných zaplataenia všetkých splátok leasingu vzhľadom na predčasné ukončenie leasingovej zmluvy a ich predčasnú splatnosť. Podľa § 80 písm. c/ O.s.p. návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia je z hľadiska procesného základným predpokladom úspešnosti žaloby o určenie skutočnosť, že žalobca má na požadovanom určení naliehavý právny

záujem. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukázať žalobca, pričom naliehavý právny záujem musí existovať (byť preukázaný) nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, kedy bol rozsudok súdu vyhlásený (§ 154 ods. 1 O.s.p.). Nedostatok naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite (tento nedostatok bráni zaoberať sa vecou

z hľadiska opodstatnenosti uplatneného nároku). Vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, pričom žaloba

o určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať na splnenie povinnosti

(§ 80 písm. b/ O.s.p.). Súd prvej inštancie konštatoval, že v konaní pred Okresným súdom Trnava sp. zn. 36Cb/121/2014 sa žalovaný v postavení žalobcu domáha voči žalobcovi a spol. v postavení žalovaných zaplatať všetkých splátok leasingu vzhľadom na predčasné ukončenie leasingovej zmluvy a ich predčasnú splatnosť, a preto bude ako predbežnú otázku riešiť platnosť ukončenia leasingovej zmluvy. Na základe uvedeného, s poukazom na vyššie uvedený právny názor vyplývajúci z konštantnej judikatúry (vo všeobecnosti platí, že naliehavý právny záujem je daný predovšetkým tam, kde by bez tohto určenia bolo právo žalobcu ohrozené alebo kde by bez tohto určenia sa stalo právne postavenie žalobcu neistým, pričom žaloba o určenie nie je spravidla opodstatnená tam, kde je možné žalovať na splnenie povinnosti (§ 80 písm. b/ O.s.p.) a skutočnosť, že žaloba o plnenie je už podaná a konanie o nej sa vedie na Okresnom súde Trnava súd prvej inštancie dospel k záveru, že v tomto prípade podaná žaloba na určenie neslúži potrebám praktického života, ale len

k rozmnožovaniu sporov, žalobca nemá na určení neplatnosti predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy naliehavý právny záujem a žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a žalovanému ako účastníkovi, ktorý mal v konaní plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalobcovi vo výške 262,51 Eur.

2. Proti tomuto rozsudku podal za platnosti a účinnosti O.s.p. v zákonom stanovenej lehote odvolanie v celom rozsahu žalobca z dôvodu, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolaciemu súdu navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobe vyhovieť resp. zrušiť rozsudok súdu prvej inštancie a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Namietal záver prvoinštančného súdu, ktorý zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že v konaní pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 36Cb/121/2014, sa žalovaný v postavení žalobcu domáhal voči žalobcovi a spol. v postavení žalovaných zaplatať všetkých splátok leasingu vzhľadom na predčasné ukončenie leasingovej zmluvy a ich predčasnú splatnosť, a preto bude ako predbežnú otázku riešiť aj platnosť ukončenia leasingovej zmluvy. Konštatoval, že uvedený záver súdu prvej inštancie, ako aj jeho vyššie uvedené zdôvodnenie, vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prvoinštančný súd nesprávne vyhodnotil otázku, či možnosť žaloby na plnenie u jedného účastníka právneho vzťahu vylučuje naliehavý právny záujem druhého účastníka toho istého právneho vzťahu. Podľa žalobcu zo záverov právnej doktríny, a ani zo súdnej judikatúry nemožno vyvodiť, že pokiaľ jeden z účastníkov sporného právneho vzťahu, ktorý (s ohľadom na svoje faktické postavenie) má k dispozícii žalobcu na plnenie (tak ako žalovaný v tomto súdnom spore, ktorý žalobu na plnenie podal na Okresnom súde Trnava), tak potom takáto situácia bez ďalšieho a nevyhnutne vylučuje aj u druhého účastníka tohto sporného právneho vzťahu (ktorý naopak žalobu o plnenie k dispozícii nemá) naliehavý právny záujem na určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je (a to aj v prípade, že by bez takéhoto určenia bolo právo dotknutého účastníka ohrozené, alebo jeho právne postavenie by sa stalo neistým). Účastník právneho vzťahu, ktorý nemá k dispozícii žalobu na plnenie, bude mať naliehavý právny záujem na požadovanom určení (a to bez ohľadu na právne možnosti, a aj ich prípadné využitie, druhého účastníka právneho vzťahu, ktorý žalovať o plnenie môže), samozrejme za predpokladu, že bez takéhoto určenia by právo dotknutého účastníka (ktorý žalobu na plnenie k dispozícii nemá) bolo ohrozené, alebo ak by sa bez tohto požadovaného určenia právne postavenie dotknutého účastníka (ktorý žalobu na plnenie k dispozícii nemá) stalo neistým. V posudzovanom prípade žalovaný predčasne ukončil / vypovedal leasingovú zmluvu, uzavretú so žalobcom. Žalobca mal za to, že tento právny úkon žalovaného je neplatný. Je nesporné, že medzi žalobcom a žalovaným je spor o platnosť predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy. Žalobca voči žalovanému, z dôvodu tvrdenia, že predčasné ukončenie / výpoveď leasingovej zmluvy je neplatný právny úkon, nemá k dispozícii žiadnu žalobu na plnenie. Naopak, žalovaný z dôvodu jeho tvrdenia, že predčasné ukončenie / výpoveď leasingovej zmluvy bolo platné, môže - popri požiadavke o vydanie predmetu leasingu alebo požiadavke o zaplatať všetkých leasingových splátok (k čomu žalovaný pristúpil podaním žaloby na Okresnom súde Trnava) - od žalobcu dokonca požadovať, aby strpel odobratie predmetu leasingu žalovaným

proti vôli žalobcu (na čo žalovaný upozornil žalobcu v oznámení o ukončení leasingovej zmluvy zo dňa 27.02.2014, ktoré žalobca predložil súdu prvej inštancie ako listinný dôkaz). Právo žalobcu užívať predmet leasingu titulom leasingovej zmluvy, podľa ktorej je žalovaný v prípade jej predčasného ukončenia oprávnený odobrať predmet leasingu od žalobcu aj proti jeho vôli (čl. X ods. 15 všeobecných zmluvných podmienok), je v dôsledku predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy zo strany žalovaného ohrozené, čo podľa žalobcu jednoznačne zakladá naliehavý právny záujem žalobcu na určení, že predčasné ukončenie / výpoveď leasingovej zmluvy zo strany žalovaného je neplatné. Bez takéhoto určenia by právo žalobcu užívať predmet leasingu titulom leasingovej zmluvy bolo ohrozené. Žalobca predovšetkým tvrdil a listinnými dôkazmi predloženými súdu prvej inštancie preukázal, že je ohrozené predovšetkým jeho právo užívať predmet leasingu titulom leasingovej zmluvy, ktorá podľa žalobcu nebola zo strany žalovaného platne predčasne ukončená / vypovedaná. Touto otázkou sa Okresný súd Trnava s ohľadom na predmet konania (zaplatenie leasingových splátok) samozrejme vôbec zaoberať nebude. Navyše aj v prípade úspechu žalobcu v konaní pred Okresným súdom Trnava (tam v postavení žalovaného) nie je isté, že jeho právo nebude naďalej ohrozené. Predmetom súdneho konania pred Okresným súdom Trnava, ako už žalobca uviedol, je zaplatenie leasingových splátok, ktorých sa žalovaný (v konaní pred Okresným súdom Trnava v postavení žalobcu) domáha z dôvodu predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy. Prípadné rozhodnutie Okresného súdu Trnava, vydané v prospech žalobcu, v žiadnom prípade nemusí predstavovať právny základ pre ohrozené právo žalobcu užívať predmet leasingu titulom leasingovej zmluvy, pretože otázka platnosti predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy je síce prejudiciálnou otázkou v konaní pred Okresným súdom Trnava, nie však výlučnou prejudiciálnou otázkou. Pokiaľ Okresný súd Trnava žalobu žalovaného (v danom konaní v postavení žalobcu) o zaplatenie leasingových splátok zamietne napríklad z dôvodu, že žalovaný neprihlásil svoje pohľadávky v reštrukturalizácii žalobcu, právo žalobcu užívať predmet leasingu zostane naďalej ohrozené. Žalobca mal za to, že jeho právo užívať predmet leasingu titulom leasingovej zmluvy, ktorá je podľa žalobcu naďalej platná a predčasné ukončenie / výpoveď ktorej zo strany žalovaného žalobca považuje za neplatné, je ohrozené, pokiaľ nebude súdom autoritatívne podľa ust. § 80 písm. c) O.s.p. určené, že predčasné ukončenie / výpoveď leasingovej zmluvy zo strany žalovaného je neplatné. Tým je splnená požiadavka naliehavého právneho záujmu žalobcu na podanej určovacej žalobe. Skutočnosť, že po podaní určovacej žaloby žalobcom žalovaný na Okresnom súde Trnava podal žalobu o zaplatenie všetkých leasingových splátok, naliehavý právny záujem žalobcu vôbec nevylučuje. Predmetom konania pred Okresným súdom Trnava nie sú všetky ohrozené práva žalobcu (konkrétne napr. právo užívať predmet leasingu titulom leasingovej zmluvy), navyše Okresný súd Trnava môže vo veci rozhodnúť aj bez toho, aby sa otázkou platnosti predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy vôbec zaoberal. V neposlednom rade žalobca poukázal na to, že v konaní pred Okresným súdom Trnava je žalovaný v postavení žalobcu dominus litis, disponuje konaním a jeho predmetom, môže toto konanie späťvzátím žaloby ukončiť. Podľa žalobcu je absurdné, aby jeho naliehavý právny záujem na určovacej žalobe voči žalovanému vylúčil sám žalovaný iniciovaním iného súdneho konania, ktoré môže žalovaný z vlastného rozhodnutia kedykoľvek ukončiť. Konanie pred Okresným súdom Trnava je prerušené (do právoplatného skončenia konania pred Okresným súdom Trenčín). Žalovaný uznesenie o prerušení konania pred Okresným súdom Trnava napadol odvolaním. Pokiaľ toto konanie pred Okresným súdom Trenčín bude právoplatne skončené zamietnutím žaloby žalobcu (pre údajný nedostatok naliehavého právneho záujmu) skôr, ako bude rozhodnuté o odvolaní žalovaného proti uzneseniu o prerušení pred Okresným súdom Trnava, žalovaný môže následne zobrať žalobcu v konaní pred Okresným súdom Trnava späť (nesúhlas žalobcu so späťvzátím žaloby bude ohľadom na ust. § 96 ods. 3 O.s.p. neúčinný), a pristúpiť napríklad k odobratiu predmetu leasingu proti vôli žalobcu podľa čl. V ods. 15 všeobecných zmluvných podmienok, a to napriek tomu, že žalobca považuje predčasné ukončenie / výpoveď leasingovej zmluvy za neplatné.

3. K podanému odvolaniu sa písomne vyjadril žalovaný a navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil. Mal za to, že súd prvej inštancie vec precízne právne posúdil, keď ustálil, že nie je daný naliehavý právny záujem na podanej žalobe. V tejto súvislosti sa plne stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a pridržiaval sa jeho vyjadrenia k žalobe zo dňa 17.02.2015. Uviedol, že pokiaľ ide o odvolanie žalobcu, mal za to, že ide iba o tvrdenia žalobcu, ktoré nie sú ničím podložené. Žalovaný nemá záujem na odobratí predmetu leasingu, primárnym ekonomickým záujmom poskytovateľa leasingu je vždy úhrada leasingových splátok. Pokiaľ má žalobca za to, že jeho užívacie právo k predmetu leasingu je ohrozené má možnosť využiť inštitút predbežného opatrenia nakoľko nemá z tohto dôvodu naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Užívacie právo žalobcu nie je ohrozené, od sporného ukončenia leasingu uplynula už dlhšia doba (od 27.02.2014) a k odobratiu

predmetu leasingu nedošlo. Tvrdené užívacie právo žalobcu ohrozené nie je. Užívacie právo žalobcu je predmetom leasingovej zmluvy alternatívne predmetom reštrukturalizačného plánu žalobcu, ktorý do konania predložený nebol. Vo zvyšku odvolania mal za to, že žalobca predkladá súdu rôzne špekulácie postupu žalovaného pred Okresným súdom Trnava, avšak pre súd je vždy rozhodujúci stav v čase vyhlásenia rozhodnutia. Za súčasného stavu, keď je stále vedené konanie pred Okresným súdom Trnava, nie je daný naliehavý právny záujem na určovacej žalobe. Žalovaný si uplatnil trovy odvolacieho konania (1 x vyjadrenie k žalobe á 64,53 Eur + 8,39 Eur paušál + 14,58 Eur DPH spolu 87,50 Eur).

4. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu uviedol, že žalovaný spochybňuje naliehavosť právneho záujmu podanej žaloby, stotožňuje sa s odôvodnením rozsudku súdu prvej inštancie a pridržiava sa svojich vyjadrení k žalobe. Trval na tom, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti predčasného ukončenia / výpovede leasingovej zmluvy, a to z dôvodov podrobne vysvetlených v žalobe zo dňa 27.03.2014, v replike žalobcu k vyjadreniu žalovaného k žalobe zo dňa 24.03.2015, ako aj odvolaní žalobcu proti prvoinštančnému rozsudku podanom dňa 16.05.2015. Žalovaný ďalej spochybnil tvrdenia žalobcu ohľadom záujmu žalovaného na odobratí predmetu leasingu, označil ich za (údajne) nepodložené, a tvrdil, že jeho primárnym ekonomickým záujmom je len úhrada leasingových splátok a užívacie právo žalobcu (údajne) ohrozené nie je. Tieto tvrdenia žalovaného nie sú v súlade s úkonmi, ktoré žalovaný urobil, resp. neurobil a preto nie sú pravdivé. Žalovaný tým, že vypovedal leasingovú zmluvu, dal najavo záujem na ukončení právneho vzťahu vyplývajúceho z leasingovej zmluvy, a tým pádom aj na odobratí predmetu leasingu. Žalovaný dokonca vyzval žalobcu na vrátenie predmetu leasingu v oznámení o ukončení leasingovej zmluvy zo dňa 27.02.2014 a upozornil ho na oprávnenie žalovaného odobrať predmet leasingu proti vôli žalobcu. Nakoľko žalovaný považuje ukončenie leasingovej zmluvy za platné, je zrejmé, že používanie predmetu leasingu zo strany žalobcu považuje za neoprávnené. Žalovaný sa v súdnom konaní pred Okresným súdom Trnava, sp. zn. 36Cb/121/2014, domáha voči žalobcovi vydania predmetu leasingu - preto jeho tvrdenia, že na odobratí predmetu leasingu od žalobcu nemá záujem, a ide mu výlučne o zaplatenie leasingových splátok, sú zjavne účelové a nezakladajú sa na pravde. Žalovaný dokonca argumentuje, že užívacie právo žalobcu nie je ohrozené, nakoľko je predmetom leasingovej zmluvy, avšak túto žalovaný považuje za platne ukončenú, a teda podľa jeho vlastnej argumentácie nepovažuje užívanie predmetu leasingu za oprávnené. Alternatívne odkazuje na podmienky užívania v súlade s reštrukturalizačným plánom žalobcu. Schválený reštrukturalizačný plán žalobcu ale nemá žiadnu súvislosť s týmto konaním, predmet leasingu nie je a v čase schválenia reštrukturalizačného plánu nebol vo vlastníctve žalobcu, preto nebol dôvod sa v reštrukturalizačnom pláne vysporiadavať s užívaním predmetu leasingu. Ak by mal žalovaný skutočne záujem na úhrade leasingových splátok, ako tvrdí vo svojom vyjadrení, prihlásil by svoje pohľadávky do reštrukturalizácie žalobcu a nedopustil by, aby sa tieto pohľadávky stali nevymáhateľnými potvrdením reštrukturalizačného plánu žalobcu. Na základe vyššie uvedeného žalobca žiadal, aby Krajský súd v Trenčíne rozhodol tak, ako žalobca navrhuje v odvolaní podanom žalobcom dňa 15.06.2015.

5. Od 1. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP), ktorým bol zrušený zákon č. 99/1963 Zb. O.s.p.

6. Podľa § 470 ods. 1 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom jeho účinnosti.

7. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní veci, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentracii konania, ak by boli v neprospech strany.

8. Odvolací súd preskúmal vec na podklade podaného odvolania podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP, keď v danej veci nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nariadenie pojednávania nevyžadoval ani dôležitý verejný záujem.

9. Preskúmaním obsahu spisu odvolací súd zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie dostatočným spôsobom, zaoberal sa tvrdeniami a dôkazmi strán sporu, dôkazy vyhodnotil správne v súlade so zásadami v § 191 CSP a zo zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver, keď s poukazom na ním citované ustanovenia žalobu zamietol pre nedostatok naliehavého právneho záujmu žalobcu na podaní žaloby. Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie dostatočne odôvodnil v súlade s požiadavkami § 220 ods. 2 CSP.

10. Odvolací súd posúdením vyjadrení strán sporu v odvolacom konaní ako aj v konaní pred súdom prvej inštancie zistil, že súd prvej inštancie sa vysporiadal s podstatnými tvrdeniami strán prednesenými v konaní, a preto nie je dôvod na postup odvolacieho súdu podľa § 387 ods. 3 prvá veta CSP. V tomto smere postupuje odvolací súd zhodne so závermi uznesenia Ústavného súdu SR, sp. zn. II. ÚS 78/2005, podľa ktorého odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie

o odvolaní, pokiaľ zostali sporné alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvoinštančného rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní.

11. Za aplikácie § 380 ods. 2 CSP posudzoval odvolací súd z úradnej povinnosti, či konanie pred súdom prvej inštancie nie je zaťažené vadou/vadami, ktorá/ktoré sa týka/týkajú procesných podmienok. Posúdením procesného postupu súdu prvej inštancie v konaní, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci, a ktorý zistil odvolací súd preskúmaním predloženého súdneho spisu, odvolací súd uvádza, že v konaní nezistil procesné vady zakladajúce dôvody pre zrušenie rozhodnutia podľa § 389 ods. 1 písm. a) CSP.

12. Z úradnej činnosti odvolací súd zistil, že na žalobcu bol uznesením Okresného súdu v Trnave zo dňa 16.02.2016, sp. zn. 25K/43/2015 vyhlásený konkurz, ktoré uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 36/2016 dňa 23.02.2016 a do funkcie správcu bol ustanovený JUDr. Erik Bilský, so sídlom kancelárie Pekárska 11, Trnava. Konkurz žalobcu v čase rozhodnutia odvolacieho súdu nebol ukončený. Odvolací súd vyzval Správca konkurznej podstaty žalobcu JUDr. Erika Bilského v zmysle ust. § 47 ods. 1, 4 ZoKR na vyjadrenie, či na podanej žalobe trvá a dáva návrh na pokračovanie v konaní. Podaním zo dňa 11.03. 2019 ustanovený správca odvolaciemu súdu oznámil, že na podanej žalobe trvá a dáva návrh na pokračovanie v konaní.

13. V súlade s obsahom podaného odvolania považoval odvolací súd za základné a podstatné odvolacie námietky žalobcu jeho tvrdenia o tom, že na podanej žalobe má naliehavý právny záujem a že bez určenia neplatnosti predčasného ukončenia zmluvy je jeho právne postavenie neistým, nakoľko môže zo strany žalovaného dôjsť k odobratiu predmetu leasingu a je ohrozené právo žalobcu užívať predmet leasingu. Túto odvolaciu námietku nepovažoval odvolací súd za dôvodnú. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie o nedostatku naliehavého právneho záujmu a v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť dôvodov napadnutého rozhodnutia. Okrem toho na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku uvádza, že konanie vedené na Okresnom súde Trnava pod sp. zn. 36Cb/121/2014 nie je do rozhodnutia odvolacieho súdu právoplatne skončené. Z obsahu spisu odvolací súd ďalej zistil, že žalobca a žalovaný uzavreli dňa 26.04.2013 leasingovú zmluvu č. XXXXXX, pričom dátum prvej leasingovej splátky bol dohodnutý na 26.05.2013 a dátum konečnej splatnosti na deň 26.04.2016. Z obsahu spisu nevyplýva, že by počas tejto doby došlo k odobratiu predmetu leasingu. Nakoľko v čase rozhodovania odvolacieho súdu uplynul čas na ktorý bola zmluva uzatvorená a k odobratiu predmetného vozidla zo sféry dispozície žalobcu nedošlo, je argumentácia žalobcu uvedená v odvolaní o hrozbe odobratia predmetu leasingu pred riadnym ukončením leasingovej zmluvy nedôvodná. Aj z tohto dôvodu odvolací súd uzavrel, že žalobca nemá naliehavý právny záujem na podanej žalobe.

14. Pri skúmaní existencie naliehavého právneho záujmu ide o posúdenie, či podaná žaloba je vhodný (účinný a správne zvolený) procesný nástroj ochrany práva žalobcu, či sa ňou môže dosiahnuť odstránenie spornosti práva, a či snáď len zbytočne nevyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné súdne konanie. Za daného skutkového stavu odvolací súd musí jednoznačne konštatovať, v súlade so závermi súdu prvej inštancie, neexistenciu naliehavého právneho záujmu žalobcu na takejto žalobe.

15. Z titulu aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP nie je potrebné, aby odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zopakoval tie skutkové a právne závery, ktoré sú obsiahnuté

v napadnutom rozsudku súdu prvej inštancie. Pri posudzovaní vecnej správnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie je nevyhnutné len zdôrazniť okolnosti podstatné a rozhodné, ktoré súvisia s odvolacími dôvodmi. Tento postup krajského súdu ako odvolacieho súdu je aj v súlade s uznesením Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 350/09 zo dňa 08. októbra 2009, podľa ktorého odôvodnenia rozhodnutí prvostupňového súdu a odvolacieho súdu nemožno posudzovať izolovane, pretože prvostupňové a odvolacie konanie z hľadiska predmetu konania tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08). Tento právny názor zahŕňa aj požiadavku komplexného posudzovania všetkých rozhodnutí všeobecných súdov (tak prvoinštančného súdu, ako aj odvolacieho súdu a prípadne aj dovolacieho súdu), ktoré boli vydané v priebehu príslušného súdneho konania. V tejto súvislosti odvolací súd vychádza aj zo záverov Najvyššieho súdu SR uvedených v rozsudku sp. zn. 2Cdo 170/05, v zmysle ktorého pokiaľ v odvolacom konaní dôjde k potvrdeniu rozhodnutia súdu prvej inštancie, tak odvolací súd sa v zásade môže obmedziť na prevzatie odôvodnenia nižšieho súdu.

16. Za skutkovo a právne správny považuje odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o náhrade trov konania, o ktorých rozhodol za aplikácie § 142 ods. 10.s.p.

17. Rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny a táto vecná správnosť predstavuje správnu aplikáciu a interpretáciu právnych noriem na základe správne a dostatočne zisteného skutkového stavu. Žalobca v odvolaní proti rozsudku súdu prvej inštancie neuviedol žiadne skutočnosti, s ktorými by sa súd prvej inštancie v konaní nezaoberal a ktoré by neboli predmetom jeho posudzovania. Uplatnené podstatné odvolacie tvrdenia nemajú vplyv na právne posúdenie veci súdom prvej inštancie, a preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vo výroku vecne správny v zmysle ustanovenia § 387 ods. 1, 2 CSP.

18. O trovách konania rozhodol odvolací súd na základe ustanovenia § 396 ods. 1, 2 CSP v spojení s § 255 ods.1 CSP tak, že žalovanému priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalobcovi v rozsahu 100 % s poukazom na následný postup súdu prvej inštancie zakotvený v ust. § 262 ods. 2 CSP. Žalovaný bol v odvolacom konaní úspešný, preto mu patrí náhrada trov konania v plnej výške.

19. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).